

O ŘECE NA ŠTÍTĚ

www.slanskepovesti.cz

CAPO III **G D G**

G **D** **G** **D** **G** **D** **G**

Slyšte pověst erbovní o jednom ze statečných reků,
o rytíři chrabřým, který nosil na svém štítu řeku.
Byl dobrý a poctivý, a možná ho znáš nebo o něm víš.
Jmenoval se Odolán a byl z rodu Pětipeských z Chýš.
Rytíř sloužil v českém vojsku společně se svými druhy.
Tehdy u nás vládnul český kníže Vladislav II..
Pomoc po něm žádal císař Fridrich, a karta byla dána,
bude z něj první český král za válečný tažení do Milána.

C **G** **D** **G**

Rytíř svým tělem a i duší, ví, co se patří a co sluší.

C **G** **D** **G** **D** **G**

Jen tak anebo v plný zbroji, ať nechá být ten, kdo se bojí.

Deset tisíc bojovníků českých, no z toho přejde smích.
K tomu vojsko císaře, zle bylo v zemích italských.
V čele české jízdy se tu udatný pán rytíř Odolán
probil v bitvách vítězných až před samotný město Milán.
Nikdo ale netušil to překvapení, co je tady čeká.
Radují se milánští, chrání je tu rozvodněná řeka.
Než by jeden řekl, že je tady ale drahá každá rada,
Odolán se dostal, kde má druhý břeh tahleta řeka Adda.

Rytíř svým tělem...

Jak to viděl Vladislav, hned nařídil tu přebrodit se všem.
Marně to pak zkoušeli Milánští zahnat Čechy výpadem.
Sám Odolán vedl útok a Milánští řvou: „Madonna mia!“
Vladislav pak v souboji prý zabil vojevůdce Dacia.
Boj tak skončil velmi záhy, a Milán se Fridrichovi vzdal,
císař vyplnil svůj slib, a z Vladislava stal se český král.
Odolán se dočkal velkých odměn a obrovského vděku,
na památku toho všeho dostal on do svého erbu řeku.

Rytíř svým tělem...

Svůj rod proslavil, a příběh ne jeden byl o něm potom psán.
A každý prvorozený syn rodu byl po něm jmenován, jako on, Odolán, Odolán.